

[Kirsten Jacobsen.]

med normal fremgangsmåde her i tinget. Det kunne skabe præcedens fremover, og det synes jeg ikke vi skal risikere.

Når sagen er presset frem til så hurtigt afgørelse, tror jeg også, det er sket i erkendelse af, at for megen debat i de stedlige parlamenter kunne have vendt flertallet til et mindretal for forslaget, og hvis jeg skal sige det pænt, føler jeg faktisk, at dette forslag er lusket ind ad bagdøren. Andre nordiske partier og medlemmer har prøvet den procedure før, men det synes jeg i hvert fald ikke vi skal starte på her i Danmark.

Ministerrådet har prøvet at drage sammenligninger imellem Den nordiske Investeringsbank og Den europæiske Investeringsbank. Det er helt umuligt at foretage disse sammenligninger, for der er så grundlæggende principielle forskelle på, hvordan de to bankinstitutioner er oprettet, og hvordan de skal yde lån.

For Den europæiske Investeringsbank er det fastsat, at banken kun kan yde lån til projekter, som ikke kan finansieres af allerede eksisterende kreditinstitutter, ligesom Den europæiske Investeringsbank yder lån til allerede eksisterende kreditinstitutter, som derefter formidler lånene videre.

Den nordiske Investeringsbank derimod skal kunne optræde som en ganske almindelig bank i konkurrence med de øvrige banker i de nordiske lande, og den skal kunne yde lån direkte til forbrugerne, selv om det er projekter, der i forvejen kan finansieres på fuldt tilstrækkelig vis.

Det er de principielle indvendinger, der har været, og dem har ministerrådet ikke fundet anledning til at tage hensyn til. Ved hjælp af liberale partier i de nordiske lande har det socialdemokratiske flertal fået vedtaget, at man skal stemme for oprettelsen af denne bank. Fra Danmark har partiet venstre givet sin tilslutning. Jeg ved godt, at partiet venstre her i folketinget bliver frit stillet, og derfor skal der lyde en stærk appel fra mig til partiet venstre om, at man støtter de normalt liberale synspunkter, man har, og ikke giver tilslutning til et sådant statsforetagende.

Det næste bliver vel, at vi skal oprette statslige olieselskaber, og hvor langt er der så til en nationalisering? I den relation må det bemærkes, at styringen af banken skal være

meget politisk både i bestyrelsen og i repræsentantskabet. Med den politiske sammensætning, de nordiske landes parlamenter har, ved man, hvor stærk en socialdemokratisk dominans de vil få.

Jeg synes, det er betænkeligt, endog meget betænkeligt, og jeg kan ikke lade være med at nævne, at økonomiminister Per Hækkerup i Andelsbankens jubilæumsskrift har foreslået, at vi også skal have en egentlig dansk investeringsbank. Hvis det bliver en realitet, er vi godt på vej til at socialisere vores pengeinstitutter, og jeg vil rette en særlig henvendelse til venstres og til kristeligt folkepartis medlemmer om, at de ikke går med til en sådan socialisering.

Ministeren har fremhævet her i folketinget, at han ville være positivt indstillet over for et ønske fra folketinget om, at sager af denne karakter kommer til behandling her i tinget, inden man giver tilslutning i nordisk ministerråd. Ministeren har sagt, at han er parat til under de former, som folketinget fandt egnet, at drøfte sagerne, før der træffes nordiske beslutninger.

På den baggrund, og for at vi ikke fremover skal risikere efterretningssager af så vidtgående karakter som Den nordiske Investeringsbank, vil jeg fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget fastslår, at folketinget — eventuelt gennem udvalgsbehandling — fremtidig skal have lejlighed til at tage stilling i de sager, der i nordisk ministerråd ønskes fremmet til afgørelse som i den foreliggende sag om Den nordiske Investeringsbank,

fortsætter tinget behandlingen af sagen.“

Jeg vil opfordre alle medlemmer, der ønsker en reel parlamentarisk indflydelse, til at stemme for dette dagsordensforslag.

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Stinus (RV):

Aftalen om etablering af en nordisk investeringsbank kan tages som et eksempel på, at det er muligt at udbygge det nordiske samarbejde, selv om Danmark er medlem af EF og de øvrige nordiske lande ikke er det. Det er vigtigt at understrege dette, eftersom